

munerne. Det er som regel kun ord. Derfor er handlingsplaner vejen frem. Så kan man tage den principielle diskussion om, hvad der skal gøres hvornår og hvorfor og hvorfor ikke. Der er rent faktisk utrolig mange, der ikke gider gøre noget. Det skal de så have lov til at skrive på et stykke papir. Den almindelige kvælende velvilje kan kvinderne ikke bruge til noget.

I nogle kommuner er der mange indvandrere og flygtninge, og i andre kommuner er der næsten ingen. Vi har her i salen forskellige holdninger til de tilgrundliggende faktorer for dette, men burde vi ikke med udgangspunkt i dette lovforslag få kravet om handlingsplaner for integration af indvandrere og flygtninge sat til debat i kommunerne? Det ville tvinge kommunerne til at diskutere, om der er problemer, hvilke problemer det drejer sig om, og hvilke løsningsmuligheder der er lige netop i den enkelte kommune.

Beskyttelsen af lønmodtagerne er et centralt punkt for SF. Alt for ofte oplever vi vore medlemmers store problemer med at kunne fastholde deres arbejde, når de er aktive i politik på dette niveau. Vi ser derfor med tilfredshed på den konstruktion med omvendt bevisbyrde og en ordentlig godtgørelse i tilfælde af afskedigelse, når det skyldes det politiske arbejde.

Men vi er bekymrede for den bestemmelse, der fremgår af § 16 b, stk. 3. Det er en gummibestemmelse, og den kan i virkeligheden overlade det til arbejdsgiveren at skalte og valte med folk, hvis det kommer til stykket.

Men vi mener, at der er mange positive ideer i forslaget, og vi agter at gå ind i udvalgsarbejdet med smil.

Tredje næstformand (Margrete Auken):

Hr. Poul Nødsgaard – Nødsgaard, undskyld!

Poul Nødsgaard (FP):

Det gør ikke noget. Jeg er ikke så fintfølede.

Om indenrigsministerens lovforslag må jeg sige, at det faktisk allerede praktiseres i en lang række kommuner – nu ser jeg bort fra alt det med vederlagene og alle de andre mange bestemmelser, der er.

Lad mig bare nævne Ringsted, hvor jeg selv har den store ære og glæde at være medlem af byrådet. Der har vi for længst fundet ud af at lave en årlig mødeliste så præcis, at vi nøjagtigt ved, hvornår alle udvalgene holder møde i løbet af et kalenderår. Sagsmapperne indførte vi for et år siden, og informationen kører også nogenlunde efter det, som lovforslaget siger.

Dér er jeg nok ret enig med hr. Torben Rechendorff – og det skal man jo heller ikke være ked af at være en gang imellem – og jeg kan også spørge mig selv om, hvorfor man ligefrem vil til at lovgive på de her områder. Det har vi sådan set selv kunnet finde ud af i al den tid. Nu har storkommunerne her den 1. april jo 25 års jubilæum – som indenrigsministeren sikkert ved – og vi har gennem årene altid kunnet finde ud af, hvordan vi får de enkelte områder til at fungere bedre og bedre.

Vi anser det også som et led i det kommunale selvstyre, at man ikke ligefrem behøver at have en masse lovparagraffer stående om, hvordan tingene skal fungere i det daglige. At de står der, kan måske ikke forstyrre nogen, men jeg tror nok, hver enkelt kommune fortsat mere eller mindre vil køre det løb, de hidtil har kørt.

Indenrigsministeren siger i sin fremsættelsestale, at hensigten med dette forslag er at sikre kommunalpolitikere bedre arbejdsvilkår. Hvis det er intentionen bag det, så er vi da også enige i den betragtning.

Men dér, hvor enigheden hører op, er nok, når vi kommer til de ændrede regler om vederlag til kommunalpolitikere. Vi kan se, at den her lov er – som så mange andre love, vi vedtager her i Folketinget – en såkaldt bemyndigelseslov. I det øjeblik vi har vedtaget den, sætter ministeren sig ned sammen med sine embedsmænd og laver de detailting, der skal til for at få loven til at fungere i praksis.

Jeg har prøvet med lys og lygte at læse det lange forslag igennem. Jeg kan ikke se noget sted, hvor det bare nogenlunde antydes, hvor meget lønningerne skal stige med. Der siges 30 pct. – det har jeg læst i aviserne – og jeg kunne da godt spørge ministeren, når nu det her forslag rundes af, om hun vil bekræfte, at det er en stigning i vederlagene på omkring 30 pct., hvis vi tager en gennemsnitsberegning.

At der ønskes et fast vederlag til et kommunalbestyrelsesmedlem, har jeg egentlig ikke noget imod. Hvor mange møder man går til, er noget meget kompliceret. Jeg synes, det vil være fint, at et byrådsmedlem og et amsrådsmedlem får så og så mange kroner om året. Det er ikke deri, vores uenighed er. Det er nok snarere det, at når man med lovforslaget lægger op til at forhøje med måske omkring 30 pct., så tror man, at man ad åre kan tiltrække flere til det kommunalpolitiske arbejde.

Her er der en ting, jeg vil sige til ministeren og selvfølgelig også til alle andre her i salen: